

Julian Karol Janczak urodził się 6 września 1931 r. w rodzinie chłopskiej we wsi połobyczeńskiej Piotrowice, należącej do parafii Charlupie Małe w powiecie sędzińskim. Jego rodzice, Józef i Józefa, posiadali jeszcze z kilkoro dzieci. Podczas okupacji niemieckiej, na początku II wojny światowej cała rodzina została wysiedlona na teren dystryktu lubelskiego Generalnej Guberni.

Po powrocie w rodzinne strony, po zakończeniu wojny, młody Julian szybko ukończył szkołę podstawową i w roku szkolnym 1948/49 rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Sieradzu. Gdy zdał maturę, od sierpnia 1949 roku kierowany do pracy nauczycielskiej w szkole podstawowej w Duzimsku, niewielkiej wsi leżącej w pobliżu Warty. Podczas rocznego, pier-

Od Redakcji

Szóstego maja 2001 r. zmarł Profesor dr habil. Julian Karol Janczak, współzałożyciel i członek Rady Naukowej „Zeszytów Wiejskich”.

Redakcja pisma uznała, że najważniejszą formą uczczenia Jego pamięci będzie opublikowanie artykułów naukowych i wspomnień autorów z którymi współpracował, a którzy darzyli Go szczególnym uznaniem i przyjaźnią.

Wśród dedykowanych Profesorowi tekstów przeważają analizy nawiązujące w swojej tematyce do różnych specjalności historii, nie tylko do uprawianej przez Niego w ostatnich latach i ulubionej, demografii historycznej. Ich autorzy reprezentują różne ośrodki akademickie, w których Uczony był znany, doceniany i otoczony szacunkiem.

Julian Karol Janczak urodził się 6 września 1931 r. w rodzinie chłopskiej w Piotrowicach koło połobyczeńskiej Charlupie Małej. Pierwszą edukację odebrał w rodzinnych szkołach podstawowych. Pierwszą pracę zawodową pełnił w SP nr 134, a następnie, do 1966 r. pracował w SP nr 111.

25 maja 1957 r. zawarł związek małżeński z Elżbietą Zubert, ceniącą w srodulowskiej bibliotekarką, pochodzącą z rodziny znanego działacza niepodległościowego z połobyczeńskiej, przed 1945 r. Rezydent. Odnajdźmy miejsce zamieszkania związał się na stałe z nową rozbudowującą się dzielnicą Łodzi, szanując a nawet kulturowoując jej tradycje ludowe i patriotyczne. Po roku małżeństwa w rodzinie Janczaków pojawiła się córka Małgorzata. Ojciec był z Niej zawsze dumny, doceniając mądrość społeczną zawodu lekarza, który wybrała wraz z rodzicami, by nieść pomoc ludziom cierpiącym, a który uzyskał dzięki wyjątkowym zdolnościom i wytrwałości.

Julian K. Janczak po podjęciu pracy zawodowej utrzymywał nadal kontakty z Katedrą Historii Polski XVI - XVIII wieku. Podczas seminariów mógł korzystać ze wskazówek nie tylko swojego Mistrza, prof. Bohdana Baranowskiego i inspirować prof. Zofii Lubińską, która darzyła go dużym szacunkiem, ale również z zachęty i uwag kolegów adiunktów już pracujących w Katedrze, doznających przyjaciół, wybitnych uczonych, przedwcześnie zmarłego Zbigniewa Kuchowicza i Wojciecha Szczygielskiego, który tekst zamieszczony w